

[Ib Christensen.]

det offentlige heller ikke skal have nogen repræsentant i den enkelte sparekasses bestyrelse. Vi mener ikke, at den hidtidige praksis med at have en offentlig repræsentant i sparekassernes bestyrelse har vist sig at være af betydning set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt. Det har snarere været en honorær stilling. Da vi ikke kan medvirke til et sådant offentligt bengnaveri, kan vi ikke medvirke til at sikre offentlig repræsentation i banker og sparekasser. Vi kan stemme for ændringsforslag nr. 3, 5, 6, 7, 8 og 9, men vil stemme imod ændringsforslag nr. 1, 2 og 4, som de fremgår af betænkningen afgivet af udvalget den 14. marts 1974.

Hvis ændringsforslagene nr. 1, 2 og 4 bliver vedtaget og vort forslag forkastes ved lovforslagets 2. behandling, vil vi stemme imod lovforslaget som helhed ved 3. behandling.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Erling Jensen (S):

Socialdemokratiet kan tilsiutte sig det nu foreliggende lovforslag om banker og sparekasser med de af handelsministeren foreslåede ændringer og med den ændring, der er foreslået af et flertal i udvalget om samfundsrepræsentation i alle former for pengeinstitutter.

Vi agter at stemme imod socialistisk folkepartis ændringsforslag om en regulering af pengeinstitutternes filialer, alene af den grund at vi ikke anser forslaget for muligt at praktisere med flere hundrede selvstændige pengeinstitutter. Men vi vil gerne understrege, at den indstilling, der ligger bag socialistisk folkepartis ændringsforslag, nemlig en indstilling om, at man bør vise mådehold med antallet af pengeinstitutfilialer, deler vi. Vi tror blot, at det nye lovforslag, der nu giver sparekasserne samme betjeningsmuligheder som bankerne over for forbrugere og erhverv, i sig selv indeholder en sådan begrænsningsmulighed, fordi betjeningsmulighederne er blevet udvidet med det eksisterende antal filialer og institutter.

Vi finder, at banker og sparekasser ikke alene er erhvervsvirksomheder, men også er

virksomheder, der i deres arbejde og aktivitet er med til at påvirke og delvis at gennemføre en del af samfundets pengepolitik og en del af samfundets erhvervs politik. Derfor er det vor opfattelse, at det forslag, der nu foreligger, på en stilfærdig men fornuftig måde skaber en samfundsrepræsentation, som kan være egnet til at sikre en nærmere kontakt mellem pengeinstitutter og samfund. Derfor skal vi anbefale, at dette forslag vedtages af tinget.

Tillisch (FP):

Fremskridtspartiet kan tiltræde det af handelsministeren fremsatte lovforslag med de af handelsministeren stillede ændringsforslag. Vi kan ikke tiltræde det af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag, og vi kan heller ikke tiltræde det forslag, der er stillet om at udvide den offentlige repræsentation til ikke alene at omfatte sparekasser, men også banker.

Det er jo navnlig dette spørgsmål med den offentlige repræsentation i pengeinstitutternes bestyrelser, spørgsmålet om beskatning og spørgsmålet om, hvilke virksomheder banker og sparekasser kan påtage sig uden for selve bank- og sparekassevirksomheden, som har været genstand for diskussion i udvalget.

For så vidt angår skattespørgsmålet, er det rimeligt, at når lovforslaget i sin helhed bl. a. tilstræber en ligestilling imellem banker og sparekasser, bør der også tilstræbes en ligestilling i beskatningsmæssig henseende. Det er formentlig rigtigt, at dette spørgsmål ikke egnede sig til behandling i erhvervsudvalget, og jeg vil på vores vegne gerne takke finansministeren for tilsagnet om at ville overveje en ligestilling også på dette område, men under en anden regie.

For så vidt angår spørgsmålet om den offentlige repræsentation, fik vi i udvalget for det første frem, hvem der rent faktisk i dag sad i sparekassernes bestyrelser som repræsentanter for det offentlige. Vi fik frem en lang række af uden tvivl overordentlig pæne og tiltalende mennesker, om end jeg ærligt må tilstå, at man ikke nødvendigvis fik det indtryk, at disse mennesker havde særlige forudsætninger eller muligheder for at varetage det, man kalder samfundsmæssige interesser.

På grundlag af det spurgte vi, hvordan